

«Сонце вечірнє в пухнастій хмарині...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Сонце вечірнє в пухнастій хмарині,
Як мати стара в полотняній хустині,
З-над обрїю в полі когось виглядає.
А той десь далеко, либонь на Алтаї,
Чи, може, ще далі — в човні на Амурі...
І сонце за обрїю зникає в зажурі.
Лиш хмарка біліє край неба в імлі,
Мов хустка з-під стріхи у тьмяному склі.

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/sontse_vechirnie_v_pukhnastii_khmaryni